

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO
DI SUA SANTITÀ GIOVANNI PAOLO II
IN CROAZIA

CELEBRAZIONE DELLA PAROLA

OMELIA DI GIOVANNI PAOLO II

Forum di Zadar

Lunedì, 9 giugno 2003

1. S radošću se na završetku ovoga mojeg apostolskog putovanja susrećem s vama, predragi vjernici Zadarske nadbiskupije i susjednih područja, koji ste došli na ovaj Forum u sjeni stolnice svete Anastazije, srijemske mučenice. Okupili smo se ovdje na molitvu Šestoga časa.

S ljubavlju vas pozdravljam u imenu Gospodnjemu, sjećajući se nazočnosti u ovome vašem gradu mojega predhodnika pape Aleksandra III., koji se je u ožujku 1177. zaustavio ovdje, pohodivši i neka druga ne daleka mjesta. Pozdravljam vašega nadbiskupa *Ivana Pređu*, koji me je dočekaao u ime svih vas, i nadbiskupa u miru *Marijana Oblaka*, koji je sa mnom sudjelovao u Drugome vatikanskom općem saboru. Bratski pozdravljam i ostale hrvatske biskupe, koji su se danas okupili oko mene i koji su me pratili za vrijeme ovoga apostolskog putovanja. Pozdravljam isto tako i srpsko-pravoslavnoga biskupa Dalmacije *Fotija*.

S poštovanjem pozdravljam također gospodina predsjednika Republike, kojemu zahvaljujem za nazočnost na ovome susretu, te druge građanske i vojne vlasti, kojima sam zahvalan za sve što su učinili za ostvarenje mojega pohoda.

2. Naš se bogoslužni skup održava u ponedjeljak po svetkovini Duhova, na dan u koji slavite blagdan Marije, Majke Crkve. Ulomak čitanja, što smo ga upravo čuli, govori o Marijinoj nazočnosti u dvorani Posljednje večere, gdje je okružena prvotnom kršćanskom zajednicom. Mala skupina,

sabrana u gornjoj sobi kuće (*Dj 1, 13*), moli i čeka. Kada pak dođe Duh Sveti, tada će se otvoriti vrata dvorane Posljednje večere kako bi se evanđeoskomu navješčaju omogućilo da iziđe na jeruzalemske trgove i odatle krene putovima svijeta.

Djevica je i kroz stoljeća, upravo kao što je bila na dan Pedesetnice, nastavila biti duhovno nazočna s vjernicima i s njima zajedno moliti za neprestani izljev darova Duha na Crkvu, koja se suočava s izazovima što se javljaju u raznim povijesnim razdobljima.

Marija tako u potpunosti ostvaruje *svoje majčinsko poslanje*. Ona, naime, nije majka samo zato što je na svijet dala i što je hranila Sina Božjega. Ona je majka i zato jer je »Djevica, koja je postala Crkva«, kako ju je volio pozdravljati Franjo Asiški (usp. *Franjevačka vrela*, 259), koji je – prema predaji – kroz Zadar prošao početkom XIII. stoljeća, za vrijeme svojega puta na Istok i u Svetu Zemlju.

3. Okupivši oko sebe apostole i učenike, koji su bili izvrgnuti kušnji da pođu svojim putem, Djevica Marija ih je sve predala »ognju« Duha, koji će ih uputiti u pustolovinu poslanja. »Osjećaj vjere« kršćanskoga puka prepoznavat će učinkovitu nazočnost Marije ne samo u prvotnoj kršćanskoj zajednici, nego i u kasnijim događajima u Crkvi, i ne će se zbog toga ustručavati nazvati je kraljicom apostola.

Presveta Djevica, koja – prema pisanju evanđelista Luke – »pohranjivaše u sebi sve one događaje i prebiraše ih u svome srcu« (*Lk 2, 19*), nastavlja uvijek iznova pred oči vjernikâ stavljati povijesne događaje, koji su sastavni dio njihove vjere. Marija, kao svjedok početaka i jamac vjernosti kršćanskih naraštaja, u svako doba ponavlja riječi, što ih je izgovorila na svadbi u Kani: »Što god vam rekne, učinite!« (*Iv 2, 5*).

4. Marijine su riječi i njezin primjer *uzvišena škola života* u kojoj se školuju apostoli, kako oni jučer, tako isto i ovi danas. Marija ih neprestano pripravlja za poslanje svojom ustrajnom molitvom Ocu, svojom odanošću Sinu, svojim spremnim prihvaćanjem poticaja Duha.

Raduje me spoznaja da je ova nadbiskupija prošlih godina doživjela procvat i višestruki rast *raznovrsnih oblika zalaganja i apostolske djelatnosti vjernikâ svjetovnjakâ*. Od Marije, draga braćo i sestre, naučite biti vjerodostojni svjedoci i velikodušni apostoli, pružajući svoj doprinos velikome djelu nove evangelizacije. I uvijek imajte na umu da pravi apostolat kao preduvjet traži osobni susret s Isusom, Živim, Gospodinom (usp. *Otk 1, 17-18*).

5. Presveta Djevica ostaje uzor svima, koji slušaju riječ Božju i opslužuju je (usp. *Lk 8, 21*). Kako onda ne bi mogao postojati duboki duhovni sklada između vjernika i Djevice koja izgovara svoj *Veliča*? Siromašni i ponizni iz svakoga vremena nisu pogriješili kada su *Mariju, koja šuti*, odabrali za svoju glasnogovornicu, i *Mariju, koja služi*, za svoju kraljicu.

I mi također pristupamo k Njoj, kako bi od Nje naučili poslušnost i otvorenost Bogu. I mi se, hodočasnici trećega tisućljeća, također preporučamo njezinu zagovoru, kako bi Ona svojom molitvom poduprla našu vjeru, hranila našu nadu i učinila djelotvornom našu ljubav:

Sveta Marijo, Majko Božja i Majko naša,
sjeti se svih svojih sinova i kćeri,
i priteci nam u pomoć.

Vodi nas na susret s Kristom, koji je Put, Istina i Život.

Isprosi nam od Oca darove Duha Svetoga,
zaštitu od zamki i izbavljenje od zla.

Pomozi nam da u svakoj prilici svjedočimo
o rodosti ljubavi i istinskome smislu života.

Nauči nas s Tobom zajedno graditi kraljevstvo Tvoga Sina,
Kraljevstvo pravde, ljubavi i mira.

Na povratku u Rim, želim još jedanput pozdraviti svakoga posebno i svima zahvaliti.

Hvala prije svega mojoj braći *biskupima Hrvatske*, koji su me primili i pratili u svojim mjesnim Crkvama, u kojima sam se mogao diviti njihovoj životnosti i njihovoj apostolskoj revnosti. U srcu su mi ti trenutci zajedništva.

Hvala *državnim vlastima*, posebno gospodinu predsjedniku Republike. Zahvalan sam im za sav trud uloženi u pripremu i tijek ovoga mogeg pohoda. Hvala također odgovornima za sigurnost, hvala djelatnicima sredstava društvenoga priopćivanja i hvala svima, koji su na razne načine - više ili manje uočljive - surađivali kako bi ovo putovanje u potpunosti uspjelo.

Posebna hvala tebi, *ljubljeni puče hrvatski*, koji si me dočekivao raširenih ruke i srca otvorena po ulicama Dalmacije, Slavonije i Kvarnera. Sjećam se vaših patnji uzrokovanih ratom, što su još uvijek vidljive na tvome licu i što se odražuju na tvome životu i blizu sam svima, koji podnose tragične posljedice toga rata. Poznata mi je, međutim, tvoja snaga, tvoja hrabrost i tvoje ufanje, i siguran sam da će ti ustrajno zalaganje omogućiti da jednom i ti ugledaš bolje dane.

Zemljo Hrvatska, Bog te blagoslovio.